

SLUJBA LUI ELISEI

Să deschidem Biblia și să citim din Apocalipsa 19.10:

„Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!” (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)”

Subiectul despre care aș vrea să vorbesc astăzi se intitulează „**Slujba lui Elisei**”.

În mesajul „**Își schimbă Dumnezeu gândul?**” din anul 1965, scrie:

„El a venit potrivit Scripturilor, un Profet. El nu S-a numit niciodată pe Sine Însuși Fiul lui Dumnezeu, ci S-a numit Fiul omului. De-a lungul epocilor bisericilor, El a fost Fiul lui Dumnezeu, iar în Mileniu va fi Fiul lui David și va sta pe tronul lui David, dar Scriptura ne spune că între aceste perioade de timp, El trebuie să Se descopere din nou ca Fiu al omului, un profet.”

Noi știm că slujba de Fiu al omului este un profet, un dar profetic sau o ungere profetică.

În mesajul „**Mesia**” din anul 1961, scrie:

„Când vine Ilie, el este mesagerul epocii Bisericii Laodicea. Îl vedem pe Ilie venind înainte... Amintiți-vă că Ilie a fost cel care a fost luat sus într-un car și nu a gustat niciodată moartea. Mesajul acestui mare mesager care va veni în aceste zile de încheiere, în epoca bisericii Laodicea, epoca pentecostală, va fi cel care va duce Biserica în Răpire.”

Ilie este cel care a fost luat în Răpire și a fost profetul Răpirii, iar acest profet va veni pentru a duce Biserica în Răpire.

„Așa este. El însuși a fost răpit și va veni cu Biserica în răpire.”

Noi știm că acest Ilie, acest Duh al lui Ilie a fost în fratele Branham, iar slujba lui Ilie este împlinirea lui Maleahi 4. Există multe motive pentru care Dumnezeu l-a folosit pe Ilie, unul dintre acestea fiind faptul că Ilie este profetul care a avut parte de răpire în Vechiul Testament, iar acum este mesagerul Răpirii și el însuși va duce Biserica în Răpire. Aleluia! Dar ce se întâmplă dacă nu mai este aici? Dacă omul în care a fost Duhul lui Ilie, dacă vasul acela nu mai este aici, vom mai merge în Răpire? Absolut! Pentru că el ne-a adus deja în Răpire, noi am intrat deja în ciclul Răpirii sub Strigăt, iar acesta ne duce mai sus și mai sus și mai sus până când va veni o clipă, o clipire din ochi în care atomii noștri se vor schimba, iar noi vom schimba dimensiunile.

Așadar, el ne-a adus deja în Răpire și Răpirea are loc.

În mesajul „**Locul ales de Dumnezeu pentru închinare**” din anul 1965, el a spus:

„Noi putem vedea că succesorul lui a fost Elisei, iar acolo avem un simbol al lui Hristos și al Bisericii, Elisei. Ilie a făcut patru minuni, iar Elisei a făcut opt. El a avut o dublă măsură, așa cum a fost turnată și peste biserică.”

Fratele Branham a spus aceasta în multe locuri. El i-a comparat pe Ilie și pe Elisei cu Hristos și Biserica Sa și în cadrul slujbei sale a spus de multe ori că Ilie și Elisei sunt un simbol spre Hristos și Biserică, spre partea bărbătească și partea femeiască.

Înseamnă că în Scripturi există un ciclu, iar acest ciclu are tendința de a se repeta. Astfel, noi am ajuns la sfârșitul timpului și l-am avut pe Ilie care s-a întors și care trebuia să ducă biserica în Răpire; Ilie s-a întors, dar a părăsit scena, iar acum trebuie să existe un Elisei, pentru că este Hristos și Biserica.

Dacă privim în 1Împărați 18, vedem că Ilie a pășit în față și a ajuns la confruntarea de pe Muntele Carmel. Acolo, Ilie a făcut totul conform lucrurilor pe care i le-a cerut Dumnezeu să le facă, dar confruntarea nu a fost între cei ce credeau în Baal și cei ce credeau în Iahveh, pentru că el i-a întrebat: „*De ce șovăiți între două păreri?*” Acolo era o națiune care era prinsă între o religie amestecată, care amesteca religia păgână cu adevărata credință evreiască; ei le-au amestecat pe cele două, au amestecat Adevărul cu păgânismul, iar Ilie le-a spus: „*Voi șovăiți între două păreri. Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El, iar dacă este Baal, mergeți după Baal! Dar trebuie să vă opriți să-i mai slujiți pe amândoi!*”

Profetul Ilie din ziua de azi s-a confruntat cu aceeași situație.

Ei nu au renunțat să mai creadă în Dumnezeu, nici nu au părăsit moștenirea pe care o aveau prin Legea lui Moise, nu, ci șovăiau între două păreri, au luat puțin de aici, puțin de acolo și stăteau exact la mijloc amestecând creștinismul cu păgânismul.

Așadar, profetul lui Dumnezeu a venit sub ungera lui Ilie și a făcut același lucru pe care l-a făcut el. Ilie a ajuns la confruntarea de pe Muntele Carmel, unde a dovedit și a legitimat care este calea adevărată. Ce a trebuit să facă el? Să restituie închinarea adevărată și să zidească înapoi altarul care a fost dărâmat. Ilie a venit ca să zidească înapoi altarul care a fost dărâmat. El nu a venit înapoi ca să aducă un alt Nou Testament, ci a venit ca să pună pietrele descoperirii la locul lor. Ilie a făcut toate lucrurile pe care le știm deja, a adus o jertfă, iar în 1Împărați 18.36 citim:

„În clipa când se aducea jertfa de seară.”

Acest lucru este foarte important. Noi am mai predicat despre subiectul acesta, dar aș vrea să mai așez câteva lucruri aici. Sub Legea lui Moise s-a stabilit că în dimineața și în seara fiecărei zile urma să fie omorât un miel, ceea ce simboliza cele două răstigniri (ucideri) ale Mielului lui Dumnezeu, pentru că noi știm că în dimineața sau la începutul Noului Testament, noi am avut un Miel care a fost ucis, pe Isus Hristos, iar în timpul de seară, sub slujba Luminii de seară, a venit descoperirea deplină a lui Isus Hristos, Cuvântul. Dar ce au făcut cu El? L-au răstignit a doua oară.

Așadar, confruntarea de pe Muntele Carmel urma să aibă loc în timpul jertfei de seară, în timpul religiei amestecate, în timpul în care păgânismul amestecat cu creștinismul se unesc. Acela este timpul jertfei de seară.

Ilie era acolo și privea la ceea ce făceau ei, dar încă nu era timpul său deoarece el avea un timp anume, iar acesta era timpul jertfei de seară.

„În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.”

Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu și să le întorci astfel inima spre bine!" (v.36-37).

Unde am mai auzit aceasta? Sună ca Maleahi 4. Fratele Branham ne-a întors inima înapoi pentru că el a venit în aceeași slujbă. Aleluia!

Noi știm că Dumnezeu S-a coborât jos, a mistuit jertfa și l-a legitimat pe profet.

Acum vom citi de la versetul 42:

„Ahab s-a suit să mănânce și să bea. Dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului și, plecându-se la pământ, s-a așezat cu fața între genunchi

și a zis slujitorului său: „Suie-te și uită-te înspre mare.” Slujitorul s-a suit, s-a uitat și a zis: „Nu este nimic!” Ilie a zis de șapte ori: „Du-te iarăși.”

A șaptea oară, slujitorul a zis: „Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om.” Ilie a zis: „Suie-te și spune lui Ahab: „Înhamă și coboară-te, ca să nu te oprească ploaia.””

Peste câteva clipe, cerul s-a înnegrit de nori, a început vântul și a venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în car și a plecat la Izreel.” (v. 42-45).

Vedem că în timpul în care era o confruntare pe Muntele Carmel și a existat o întoarcere a inimilor, în timpul în care avea loc rezidirea închinării originale, a Cuvântului original, în același timp când se aducea jertfa de seară, după încheierea a șapte cicluri, după șapte epoci ale Bisericii, urma să existe un Nor care Și-a făcut apariția în scenă și a adus cu Sine Ploaia târzie.

Prieteni, Cuvântul este desăvârșit, iar profetul ne-a spus cine era el și ce slujbă avea, așa că tot ce trebuie să facem noi este să credem ceea ce ne-a spus el, fiindcă vedem că se potrivește desăvârșit aici.

După ce a avut această mare biruință, după ce Și-a făcut apariția Norul, după șapte cicluri, și a început să cadă ploaia târzie, vedem că profetul s-a descurajat din cauza amenințărilor și a respingerii Izabelei. Și ce a făcut? A fugit în pustie, dar Dumnezeu a trimis un înger ca să-l hrănească, după care s-a retras într-o peșteră.

Astfel, în capitolul 19.8-13, citim:

„El s-a sculat, a mâncat și a băut și, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele lui Dumnezeu, Horeb.

Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?”

El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!”

Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte înaintea Domnului!” Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și, după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ.

Și după cutremurul de pământ, a venit un foc. Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.

Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la gura peșterii. Și un glas i-a vorbit zicând: „Ce faci tu aici, Ilie?”

Este uimitor faptul că în iunie 1963, după deschiderea Pecișilor, îl găsim pe fratele Branham descurajat și deprimat și cu dorința de a se retrage în pustie. Este adevărat? El a predicat despre aceasta în mesajul **„A sta în spărtură”**. Astfel, putem vedea că după acea mare biruință, el a intrat într-o stare de depresie din cauză că s-a simțit respins de oameni. S-a gândit că oamenii nu voiau să audă Mesajul și de aceea se va retrage în munți, unde va aștepta ca Dumnezeu să-i dea un Mesaj cu care avea să iasă afară ca profet. În timp ce cugeta la aceste lucruri în mintea sa, în timp ce era într-o cafenea, Domnul i-a arătat o imagine a lui însuși și a cumnatului său Fletcher Broy, care era vagabond. Deci, s-a văzut pe el însuși și pe Fletcher, vagabonzi, iar Domnul i-a spus: „Așa vei ajunge dacă vei merge mai departe cu planurile tale!”

Așadar, Dumnezeu l-a oprit, iar după aceste lucruri, a înțeles că își pierduse simțământul pentru oameni din cauză că se simțise rănit. După ce l-a corectat, Domnul i-a spus: „Am pus deoparte șapte mii. Nu ești singur, ci am pus deoparte șapte mii de bărbați.”

După această experiență, după ce am avut confruntarea de pe Muntele Carmel, biruința, Norul, ploaia târzie, îl vedem intrând în această perioadă de respingere, în această perioadă în care s-a simțit respins și a dorit să fugă în pustie, dar după această perioadă, avea să primească o altă însărcinare.

Să citim mai departe, din 1Împărați 19.14-15:

„El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața.”

Domnul i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie până la Damasc și, când vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei.”

Ce a făcut Domnul? L-a trimis înapoi. Ce s-a întâmplat cu fratele Branham? Același lucru: Domnul l-a trimis înapoi.

„Să ungi și pe lehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca proroc în locul tău.

Și se va întâmpla că pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî lehu și pe cel ce va scăpa de sabia lui lehu îl va omorî Elisei.

Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură nu l-au sărutat.” (v. 16-18).

Să fim atenți la tipar și la succesiunea evenimentelor pentru că ele vor deveni foarte importante pe măsură ce le urmărim.

Ilie a venit în slujba sa. El a fost un profet mare și a ajuns la confruntarea de pe Muntele Carmel. El a venit să corecteze religia amestecată, păgânismul amestecat cu creștinismul adevărat, a refăcut altarul care a fost dărâmat, a pus pietrele descoperirii la locul lor, a avut parte de o legitimare supranaturală din partea lui Dumnezeu și a spus că a făcut aceasta pentru ca poporul să știe că Dumnezeu le întoarce inimile înapoi, pentru că el era profetul care întorcea inimile oamenilor înapoi. Apoi, a urmat un ciclu de șapte care a adus Norul jos, iar după ce a căzut ploaia târzie, profetul s-a descurajat. Când a ieșit din această stare, el a primit o altă însărcinare, iar unul din lucrurile pe care trebuia să le facă a fost să-l ungi pe Elisei ca profet în locul său.

Așadar, Ilie avea să iasă afară pentru că urma să aibă loc un transfer în care el trebuia să pună o ungere, trebuia să-l ungă pe Elisei ca profet în locul lui. Elisei avea să fie profet doar peste câțiva ani, dar a primit atunci ungerea de a deveni profet în locul lui Ilie.

Este interesant faptul că în data de 23 iunie 1963, fratele Branham a predicat mesajul „A sta în spărtură”, iar în luna iulie a aceluiași an, a predicat mesajul „Acuzația”, după care a predicat „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, în care a început să frângă Pecetea a șaptea arătând că este alcătuită din trei părți, prima parte fiind că Dumnezeu voia să aibă întâietate într-un om, în Isus Hristos.

A doua parte era să aibă întâietate în Ilie? Nu. El a făcut-o deja într-un Om, în Hristos Isus. Lucrarea într-un om fusese deja împlinită, iar acum, El a venit să primească întâietate într-un popor, în Mireasa Sa, în Biserica Sa, apoi să restituie Împărăția.

După experiența despre care a vorbit în mesajul „A sta în spărtură”, fratele Branham a început să arate că o parte din Pecetea a șaptea este Hristos venind într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, iar el urma să înceapă s-o ungă pe Cea care urma să ducă slujba mai departe.

Noi vedem acest lucru în versetele 19-21:

„Ilie a plecat de acolo și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arând. Înaintea lui erau douăsprezece perechi de boi, și el era cu a douăsprezecea. Ilie s-a apropiat de el și și-a aruncat mantaua pe el.

Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie și a zis: „Lasă-mă să sărut pe tatăl meu și pe mama mea și te voi urma.” Ilie i-a răspuns: „Du-te și apoi întoarce-te, dar gândește-te la ce ți-am făcut.”

După ce s-a depărtat de Ilie, s-a întors și a luat o pereche de boi pe care i-a adus jertfă; cu uneltele boilor le-a fiert carnea și a dat-o oamenilor s-o mănânce. Apoi s-a sculat, a urmat pe Ilie și a fost în slujba lui.”

Iată ce a spus fratele Branham în mesajul „**Intrând în Duhul**” din anul 1961:

„Aceasta este ceea ce a făcut El: a schimbat doar mesagerii, dar a fost același Duh: Ilie și Elisei.”

El a schimbat doar mesagerii, dar a rămas același Duh. Noi știm că atunci când Elisei a ieșit ca să-l urmeze pe Ilie, a trebuit s-o facă în patru etape, iar când l-a urmat în a patra etapă, Ilie l-a întrebat: „Ce vrei să fac pentru tine?” „Doresc să primesc o dublă măsură din Duhul care este în tine”, a răspuns Elisei.

Așadar, a fost același Duh, dar într-un alt vas.

Să citim mai departe:

„Mi-ar fi plăcut să am timp ca să pot intra în seara aceasta în acest subiect, pentru a vedea că atunci când Dumnezeu l-a retras pe bătrânul profet din scenă... El a predicat împotriva Izabelei și a mulțimii sale lumești, i-a muștrat pe Ahabi și pe conducători, asociațiile predicatorilor și pe alții, până când a obosit, iar Dumnezeu urma să-l ia Acasă. Așadar, El l-a dus pur și simplu la râu...”

Înainte de a face aceasta, El a dorit să un gă pe cineva care să preia același Mesaj.”

Nu un Mesaj diferit, ci același Mesaj și să-l ducă mai departe. Ce a trebuit să facă Ilie? Să-l un gă pe Elisei.

„Vedeți, trebuia să rămână același Mesaj. Astfel, el a mers jos și și-a aruncat mantaua peste Elisei, dar după aceea a luat-o înapoi. El doar a aruncat-o asupra lui, iar Elisei a luat-o înapoi doar atunci când Ilie a mers în sus.”

Să citim aceasta din 2Împărați 2.1-2:

„Când a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu Elisei.

Ilie a zis lui Elisei: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel.”

Pe când se afla în Ghilgal, Ilie i-a spus lui Elisei: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel.”

Mai întâi, el a trecut prin neprihănire, iar fratele Branham a spus că Ilie îl testa pe Elisei ca să vadă dacă avea să rămână în sistemele bisericești. El nu a spus exact aceste cuvinte, dar îl testa pentru că Elisei trebuia să treacă prin neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Aceasta este ceea ce a spus fratele Branham. El l-a testat și i-a spus: „În ordine. Ai ajuns la Ghilgal, ceea ce este bine. Rămâi aici în neprihănire.” Dar Elisei i-a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu

te voi părăsi.” Și s-au coborât la Betel.”

Deci, au ajuns în cea de-a doua cetate: la Betel.

„Fiii prorocilor care erau la Betel au ieșit la Elisei și i-au zis: „Știi că Domnul răpește astăzi pe stăpânul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți.”

Ilie i-a zis: „Elisei, rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Ierihon.” El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!” Și au ajuns la Ierihon.

Fiii prorocilor care erau la Ierihon s-au apropiat de Elisei și i-au zis: „Știi că Domnul răpește azi pe stăpânul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți.”

Ilie i-a zis: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan.” El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.” Și amândoi și-au văzut de drum.” (v. 3-6).

Slăvit să fie Dumnezeu! Acest lucru este minunat, prieteni, pentru că el l-a dus prin patru etape în călătorie: de la Ghilgal la Betel; de la Betel la Ierihon și de la Ierihon la Iordan. Astfel, de fiecare dată, el l-a testat pe Elisei zicând: „Rămâi aici!”, dar Elisei i-a răspuns de fiecare dată: „Nu rămân, ci voi merge oriunde vei merge tu. Voi merge mai departe în descoperirea pe care ai primit-o tu, în fiecare loc pe care-l vei descoperi, oriunde vei merge tu, voi merge și eu.”

Dacă profetul a mers acolo, voi merge și eu; dacă a fost în viața profetului, poate fi și în viața mea. Dacă profetul a putut avea biruință asupra bolii, pot avea și eu biruință. Dacă profetul a putut avea biruință asupra demonilor, pot să am și eu biruință asupra lor.

„Rămâi aici!”

„Nu voi rămâne, ci te voi urma!”

Uitați-vă la îndrăzneala lui Elisei!

„Rămâi aici pentru că acesta este un loc bun! Rămâi în botezul Duhului Sfânt”, dar botezul cu Duhul Sfânt a creat o cale pentru Duhul Sfânt Însuși, pentru prezența lui

Isus Hristos Însuși. Elisei avea aceeași natură și a spus: „Nu, nu rămân în Ghilgal! Nu rămân în Betel.” Toate acestea erau locuri minunate în care Dumnezeu a făcut lucruri minunate.

Ghilgal era un loc minunat în care Dumnezeu avusese o mare biruință; era locul în care a fost așezat Cortul. Betel era un loc minunat, iar Ierihon era locul în care copiii lui Israel au avut o mare biruință când au intrat în țara făgăduită. Toate aceste locuri erau în ordine, dar nu aceasta era epoca în care trăia Elisei. Elisei îl urma pe Ilie și nu avea de gând să renunțe, ci voia să parcurgă tot drumul. De ce? Pentru că dorea Ceva și știa că nu putea să-L obțină în Ghilgal, Betel sau Ierihon, ci trebuia să treacă Iordanul pentru a primi același Duh care era peste Ilie.

El i-a spus lui Ilie: „Nu te voi părăsi!”, iar fratele Branham a spus că Elisei a trebuit să treacă Iordanul. La început, în prima parte a slujbei, ei au trebuit să iasă din epocile bisericilor. Ei intraseră deja în țară prin partea de Est a Iordanului, iar Dumnezeu a despărțit apele așa că au putut să treacă pe pământ uscat. Atunci, ei au intrat în epocile bisericilor, dar Ilie l-a condus pe Elisei afară din ele. Cum? Pe pământ uscat, adică exact în felul în care au intrat ei înăuntru, cu semne și minuni mari, printr-o lucrarea mare.

Să citim mai departe:

„Ilie i-a zis: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan.” El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.” Și amândoi și-au văzut de drum.

Cincizeci de inși dintre fiii prorocilor au sosit și s-au oprit la o depărtare oarecare în fața lor și ei amândoi s-au oprit pe malul Iordanului.

Atunci, Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul și a lovit cu ea apele, care s-au despărțit într-o parte și într-alta, și au trecut amândoi pe uscat.

După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Cere ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit de la tine.” Elisei a răspuns: „Te rog, să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!”

Ilie a zis: „Greu lucru ceri. Dar, dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa și se va întâmpla; dacă nu, nu și se va întâmpla așa.”

Pe când mergeau ei vorbind, iată că un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit

pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt.

Elisei se uita și striga: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călărima lui!” Și nu l-a mai văzut. Apucându-și hainele, le-a sfâșiat în două bucăți

și a ridicat mantaua căreia îi dăduse drumul Ilie. Apoi s-a întors și s-a oprit pe malul Iordanului;

a luat mantaua căreia îi dăduse Ilie drumul și a lovit apele cu ea și a zis: „Unde este acum Domnul Dumnezeu al lui Ilie?” Și a lovit apele, care s-au despărțit într-o parte și în alta, și Elisei a trecut.

Fiii prorocilor care erau în fața Ierihonului, când l-au văzut, au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elisei.” (v. 6-15).

Așadar, ei au văzut că Ceea ce era peste Ilie a trecut peste Elisei, au văzut transferarea slujbei pentru că mantaua este semnul unei slujbe profetice; mantaua este semnul unui profet. Când mantaua a căzut și Elisei a luat-o, el a mers mai departe în aceeași slujbă? Care slujbă? *„Ieșiți afară din mijlocul ei, poporul Meu!”* Aceasta este slujba; este slujba din Apocalipsa 18.

„Fiii prorocilor care erau în fața Ierihonului, când l-au văzut, au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elisei.” Și i-au ieșit înaintea și s-au închinat până la pământ înaintea lui.

Ei i-au zis: „Iată că între slujitorii tăi sunt cincizeci de oameni viteji. Vrei să se ducă să caute pe stăpânul tău? Poate că Duhul Domnului l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale.” El a răspuns: „Nu-i trimiteți.”

Vedeți, ei au întrebat: „Putem merge să-l găsim pe Ilie? Putem merge să vedem unde este?”, dar Elisei le-a răspuns: „Nu! Nu mergeți!”

„Dar ei au stăruit multă vreme de el. Și el a zis: „Trimiteți-i.” Au trimis pe cei cincizeci de oameni, care au căutat pe Ilie trei zile și nu l-au găsit.

Când s-au întors la Elisei, care era la Ierihon, el le-a zis: „Nu v-am spus să nu vă duceți?” (v.17-18).

Ei nu au înțeles că slujba profetului s-a încheiat, nu au înțeles că slujba a trecut de la profet la Mireasă. Astfel, s-au dus să-l caute și au așteptat ca el să se întoarcă. De ce? Pentru că nu au înțeles că același Duh, aceeași slujbă continua în Mireasă,

iar când ajungem în Apocalipsa 22.17, Duhul și Mireasa spun: „*Vino!*” Este o continuare a aceleași chemări care spune: „Ieșiți afară din mijlocul ei! Ieșiți afară din sisteme, din religia amestecată, din Izabela!”

Acum sunteți în Mireasă! „Dar noi vrem profetul! Noi vrem profetul!” Voi ați recunoscut deja că Duhul care era peste Ilie este acum peste Elisei. Unde mai mergeți? Elisei le-a spus că nu îl vor găsi, dar ei nu l-au ascultat și au făcut eforturi zadarnice căutând ceva ce nu mai era. De ce? Pentru că slujba, ungerea slujbei, a căzut peste Elisei. Astfel, Elisei purta mantaua și Viața, aceeași Viață care fusese în Ilie, în slujba fiului omului, a unui fiu al omului care Îl descoperea pe Fiul omului, Duhul Fiului omului care fusese în Ilie era acum în Elisei.

Voi ziceți: „Ceea ce ne trebuie nouă este un profet puternic care să se ridice astăzi să îndrepte lucrurile.”

Nu! Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este ca Mireasa să-și ocupe locul. Noi avem nevoie ca Mireasa să creadă ceea ce a spus deja profetul și să spună același lucru pe care-l spun casetele; să creadă că ceea ce a spus el este Adevărul. De aceasta avem nevoie noi. **Noi nu avem nevoie să apară un profet puternic, ci avem nevoie ca Trupul alcătuit din mai multe mădulare al lui Isus Hristos, Divinitatea în Trup, să Se ridice în scenă și să-și ocupe poziția Ei de drept. De aceasta avem nevoie, nu de un alt profet, nu de un alt mesager.** Noi am înțeles că Duhul este în Elisei, de aceea nu va mai fi o slujbă a unui singur om, pentru că el ne-a spus să nu o căutăm. Fratele Branham ne-a spus că atunci când vom ajunge în partea a doua a Peceții a șaptea, a Tragerii a treia, El este într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, este Hristos Însuși în Mireasă. Aleluia!

În 1Împărați 19.19, vedem că Ilie și-a aruncat mantaua pe Elisei, dar mantaua nu a rămas peste Elisei, ci s-a întors înapoi la Ilie și a rămas peste el până când a ieșit din scenă. Când a ieșit din scenă, mantaua a căzut pe pământ și a rămas pe pământ pentru că slujba nu a părăsit pământul. Deci, slujba nu a părăsit pământul odată cu profetul. Înțelegeți? Slujba Fiului omului a venit, dar când a plecat profetul, slujba nu a plecat. Slujba Fiului omului, mantaua, a rămas pe pământ, iar Elisei a ridicat-o și a mers mai departe. Unde a mers el? Înapoi peste Iordan. De ce? Ca să îi cheme pe oameni afară din sistemele omenești: „Ieșiți afară! Separați-vă ca să nu fiți părtași la urgiile ei!”

Vreau să ajung la capitolul 22, dar mai întâi vreau să citesc un citat din mesajul

„Adevărata Pecete a Paștelui” din anul 1961:

„Când Isus a înviat din morți, omul a fost forțat din nou să ia o decizie: „A înviat El sau nu a înviat?” Și ce au făcut ei? Același lucru pe care l-au făcut politica împreună cu biserica la acel proces de batjocură; pentru că politica și biserica s-au unit așa cum s-a întâmplat acolo.

Este exact același lucru pe care-l vor face în viitor și pe care-l fac chiar acum, politica și religia. Ahab era un om destul de bun, dar Izabela era rea, iar el era căsătorit cu ea. Eu nu spun că președintele Kennedy nu este un om bun, dar este căsătorit cu acel sistem al Izabelei.”

Kennedy a fost primul președinte catolic din istoria SUA, iar fratele Branham se uita la el însuși pentru că el era Cuvântul viu în ziua noastră. El privea la sine însuși deoarece știa că Ilie trebuia să fie în scenă, dar în același timp, trebuiau să fie în scenă și Ahab și Izabela. Fratele Branham a văzut alegerea primului președinte catolic, în timpul vieții sale, și l-a numit de multe ori „Ahab”, arătând că și Ilie era deja în scenă. Apoi, sistemul Izabelei era biserica catolică din spatele președintelui, cu care era căsătorit. Aceasta ne spune în citatul citit. Există mai multe citate în care vorbește despre aceasta, dar eu am luat numai unul dintre ele.

„Nu Ahab a făcut-o, ci Izabela care se afla în spatele tronului și care controla totul. Sistemul Izabelei este cel care face rău aici, iar el trebuie s-o facă pentru că este căsătorit cu ea. El trebuie s-o primească și trebuie s-o facă pentru că este căsătorit cu ea. O, Dumnezeule! Oamenilor, nu puteți vedea ce face Scriptura? Nu puteți vedea unde ne aflăm în aceste zile din urmă?”

Fratele Branham arăta spre un lider politic care s-a ridicat în aceeași națiune ca și profetul. Vedeți? Ilie era acolo și era interesat de pământul pe care locuia, iar acolo unde locuia el, era în scenă un președinte căsătorit cu Izabela, cu sistemul catolic.

Astfel, fratele Branham a știut că acesta era tiparul „Ahab-Izabela”, care trebuie să se ridice în scenă când este Ilie pe pământ, dovedind că Scriptura este vie și se repetă din nou. Amintiți-vă că fratele Branham a spus de multe ori că profeția se împlinește în cicluri.

Noi știm că profeția spune: „L-am chemat pe Fiul Meu din Egipt”, iar fratele Branham ne-a spus că această profeție se referea la timpul în care Domnul l-a chemat pe Israel afară din Egipt, în Exod, sub slujba lui Moise. Dar aceeași profeție

s-a aplicat și în Noul Testament, când îngerul i-a spus lui Iosif să-și ducă familia în Egipt, după care i s-a arătat din nou și i-a spus: „Irod a murit, întoarce-te înapoi!”, pentru că El l-a chemat pe Fiul Său din Egipt. Este aceeași profeție, același verset. Simplul fapt că vedeți un verset împlinindu-se în Biblie, nu înseamnă că trebuie să-l bifați ca verset împlinit, pentru că același verset se poate împlini din nou. Lucrurile s-au petrecut tot timpul așa în toată Scriptura.

Așadar, nu spuneți: „Păi, aceasta s-a întâmplat deja, așa că nu se mai poate întâmpla încă o dată!”, deoarece profeția are loc în cicluri. Fratele Branham privea la ciclul lui Ilie și știa că se repetă, iar în acel ciclu exista și un Ahab și o Izabelă. Aleluia!

Faptul că în SUA a fost ales un președinte catolic în timp ce era în viață fratele Branham, nu a fost o întâmplare sau coincidență. Credeți că au dat cu banul și sorțul a căzut pe el? Nicidecum! La începutul cursei electorale nu a fost favorit, ci mai degrabă a fost marginalizat. Nimeni nu s-a așteptat să câștige el, dar a câștigat. Fratele Branham a vorbit despre faptul că aparatele de vot au fost manipulate. Oricum a fost, Kennedy a câștigat. Știți de ce? Pentru că aceasta a fost voia Domnului. Iar dacă voia Domnului a fost ca aparatele să fie manipulate, nu a fost partidul democrat sau voia unui om să se întâmple așa, ci a fost voia lui Dumnezeu care l-a pus în funcție.

Când Kennedy a candidat pentru funcția de președinte al SUA, cred că a candidat împotriva lui Nixon și nu a contat câte biserici au ținut servicii de rugăciune ca să câștige Nixon; nu a contat că au vrut să lupte împotriva sistemului catolic, nu a contat câți bani au investit contribuabilii în campanie, Ilie era în scenă și trebuia să vină și Ahab și Izabela în scenă. Nimic nu a putut împiedica aceasta pentru că nu există nimic mai puternic decât Cuvântul lui Dumnezeu.

Fratele Branham ne-a spus unde ne aflăm noi.

Când a fost pe pământ profetul Ilie din Împărați, el i-a blestemat pe Ahab și pe Izabela și amândoi urmau să moară. Amândoi erau sub blestem.

Aș vrea să vă spun ceva repede. Atunci când este predicat Cuvântul este o Ungere care este dincolo de studiu, de intelect, de citirea cărților. Voi puteți citi toată ziua cărți, dar până când nu primiți o Ungere, nu puteți predica.

Eu am avut un gând la care am lucrat până aseară târziu și în dimineața aceasta,

apoi am venit aici. Când stau în spate și mă pregătesc în timp ce voi stați aici, încep să curgă anumite lucruri pentru că eu nu pot folosi darul, ci voi sunteți cei care îl folosiți. Astfel, deodată încep să se deschidă și să curgă lucruri care sunt dincolo de intelectul omului. Acesta este Dumnezeu.

Noi nu putem avea nimic din acest Cuvânt dacă nu avem încredere în Dumnezeu și în felul Său de lucrare, prin nebunia propovăduirii. Noi ne pregătim, eu în dreptul meu și voi în dreptul vostru și lucrăm împreună ca să tragem afară acest Cuvânt. Eu nu pot face aceasta prin studiu; îmi place să studiez, dar eu nu pot face nimic. Au fost zile în care am studiat douăsprezece ore și nu am avut nimic despre care să predic. Citeam, mă rugam, citeam, mă plimbam și-L imploram pe Dumnezeu: „Ai milă de mine, Doamne!”, dar până când nu primești Ungerea Sa, nu ai nimic.

În timp ce stăteam în spate, m-au lovit trei lucruri. Nu m-am gândit la un subiect, ci mi-au venit pur și simplu în minte. Aș vrea să urmărim lucrul acesta pentru că fratele Branham ne-a arătat că profeția se împlinește în cicluri.

Astfel, în ciclul său, Ilie a ajuns la confruntarea de pe Muntele Carmel, iar când a ajuns la confruntarea de acolo, avem șapte cicluri împlinite, avem Norul și ploaia târzie. Apoi, avem respingerea sa de către oameni și descurajarea care l-a cuprins, după care a ieșit afară și i s-a dat o însărcinare în cadrul căreia i s-a poruncit să facă trei lucruri: să ungă un împărat nou în Siria, să ungă un împărat nou în Israel și să-l ungă pe Elisei ca profet în locul său.

Apoi, îl vedem pe fratele Branham ieșind afară și predicând „Acuzația” și „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”.

Apoi, între 1Împărați 19.19, când Ilie aruncă mantaua pe umerii lui Elisei și 2Împărați 2.13-14, când este luat din scenă, iar Elisei ridică mantaua aruncată de Ilie și își continuă călătoria, se întâmplă un lucru semnificativ, acesta fiind moartea lui Ahab.

Să mergem în 1Împărați 22.34-35. Aici vedem că Ahab este în luptă și că aceasta merge rău pentru Israel. Iosafat a îmbrăcat hainele lui împărătești ca să distragă armata dușmană și astfel să-l ajute pe Ahab să se retragă din luptă, dar inamicul și-a dat seama că Iosafat nu era Ahab și s-au întors să-l urmărească pe Ahab.

Astfel, în versetele 34 și 35 citim:

„Atunci, un om a tras cu arcul la întâmplare și a lovit pe împăratul lui Israel la încheietura platoșei. Împăratul a zis căraușului său: „Întoarce și scoate-mă din câmpul de bătaie, căci sunt greu rănit.”

Lupta a fost din ce în ce mai crâncenă în ziua aceea. Împăratul a stat drept în carul lui în fața sirienilor și seara a murit. Sângele a curs din rană înăuntrul carului.”

Așadar, în 1Împărați 22.35 ni se spune că Ahab a murit.

Să privim acum asasinarea lui J.F. Kennedy.

Eram în spate și citeam aceasta, urmărind ciclul biblic. Apoi m-am gândit: „Bineînțeles că J.F. Kennedy trebuia să fie asasinat în timp ce fratele Branham este pe pământ!” El ne îndreptase deja spre tipar și ne spusese că Scriptura se împlinea. Deci, trebuia să fie un președinte căsătorit cu sistemul catolic și o Izabelă care să pășească în scenă în timp ce Ilie era aici, iar Ilie avea slujba de a întoarce inimile la credința originală și de a aduce ploaia târzie. El trebuia să înceapă să-l ungă pe Elisei, Mireasa, pentru că în Pecetea întâi, dacă nu greșesc, a spus: „Vă voi numi Mireasa, ca să înțelegeți.” Ce făcea el? Începea să-l ungă pe Elisei pentru slujbă, iar în mesajul „**Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită**”, a început să arate că cea de-a doua fază a Tragerii a treia va fi Dumnezeu Însuși, Hristos însuși în măsură deplină în Biserica Sa.

Așadar, Ilie a început să-l ungă după capitolul 19, după confruntare, iar între timpul în care-l ungea pe Elisei și ieșirea sa din scenă, Ahab trebuia să moară. Și așa cum am spus, moartea lui Ahab este consemnată în 1Împărați 22.35.

Apoi, m-am gândit: „Când a murit J.F. Kennedy?” El a fost asasinat în 22 noiembrie 1963. Vedem numărul 22? Capitolul din 1Împărați în care se vorbește despre moartea lui Ahab este același cu ziua în care a murit Kennedy.

Atunci mi-am zis: „Noiembrie este luna a unsprezecea a anului, deci ce este cu unsprezece?” Imediat mi-a venit un gând: „A câta carte din Biblie este 1Împărați?” 1Împărați este a unsprezecea carte a Bibliei. Vedeți? Deci, avem 11 și 22 acolo și 11 și 22 aici, dar ce facem cu numărul „35”? J.F. Kennedy a fost al treizeci și cincilea președinte al SUA.

Credeți că Scriptura este desăvârșită? Credeți că fratele Branham nu știa unde se afla, ce spunea și cât de desăvârșit era tot ce se petrecea?

Unii spun; „Fratele Branham a luat aceasta și și-a atribuit-o lui. A luat Norul și apoi și l-a atribuit lui.” Da? Dar cum a făcut aceasta? Cum a făcut ca Norul să apară în revista Life și să fie răspândit de-a lungul lumii? Cum a făcut ca luna să se întunece chiar înainte ca papa să meargă la Ierusalim și acest lucru să fie publicat în ziare? Cum a făcut ca eclipsa să aibă șase faze și nu șapte? Cum a făcut ca acel cutremur să lovească Alaska și să zguduie tot pământul, arătând că Hristos a fost scos afară? Cum a făcut aceasta, prieteni?

Acesta este Dumnezeu care Își împlinește Cuvântul, iar profeția are loc în cicluri. Ceea ce v-am spus adineauri, mi-a tăiat respirația. Aproape că am leșinat acolo în spate pentru că nu este ceva la care te gândești tu, ci este ceva ce îți dă Dumnezeu dintr-o dată. El îți aduce o scânteie. De ce? pentru că dacă putem vedea ciclul, ne putem vedea pe noi înșine. Nu se pune problema să-l vedem pe fratele Branham, pentru că l-am văzut deja, a fost legitimat, problema este să ne vedem pe noi înșine, poziția noastră, ziua noastră, ce trebuie să facem, Ungerea sub care ne aflăm, slujba pe care o avem. Aleluia! Dumnezeu este bun și Cuvântul Lui este adevărat.

Un alt lucru important este că Izabela nu a fost ucisă sub slujba lui Ilie, ci a fost aruncată la pământ și nimicită sub slujba lui Elisei.

Unde ne aflăm noi, prieteni? Izabela nu a fost nimicită sub slujba lui Ilie, ci sub slujba lui Elisei. Și care este chemarea noastră? Romani 16.20: „*Dumnezeu îl va zdrobi pe Satan sub picioarele voastre.*” Hristos S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului, iar Trupul Său va face la fel.

Ilie a fost însărcinat să facă trei lucruri. După ce a trecut de episodul de pe Muntele Carmel și după experiența din peșteră, Dumnezeu l-a trimis înapoi și i-a poruncit să facă trei lucruri:

- să-l ungă pe noul împărat al Siriei;
- să-l ungă pe lehu ca împărat al lui Israel și
- să-l ungă pe Elisei ca profet.

Dar Ilie a făcut un singur lucru din cele trei. El nu l-a uns nici pe noul împărat al Siriei și nici pe lehu. Dar cine a făcut aceasta? Elisei, arătând că însărcinarea a fost dată Duhului și slujbei, nu trupului de carne, pentru că dacă ar fi fost dată trupului

de carne, s-ar fi încheiat când a plecat Ilie, trupul. Înțelegeți? Deci, slujba nu a mers doar la acel singur trup, ci a fost în acel Duh, în acea Ungere, iar Ungerea a mers mai departe prin trupul lui Elisei. Vedeți cât este de perfectă Scriptura?

Să mergem acum în Apocalipsa 18. În capitolul 17, vedem expunerea tainei Babilonului, a curvei celei mari care este mama curvelor, a sistemului catolic, femeia care stă pe șapte coline, pentru ca în capitolul 18 să ajungem la nimicirea ei.

În Apocalipsa 18.4 scrie:

„Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!”

Aceasta a fost însărcinarea fratelui Branham. El a spus că profetul timpului de sfârșit va spune pe pământ ceea ce se aude din cer: *„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu!”* Dar dacă mergem în Apocalipsa 22.17, acolo scrie: *„Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!”*

Profetul a spus: *„Veniți, ieșiți afară din mijlocul ei!”* Cine spunea aceasta? Duhul din el îi chema pe copiii Săi afară, dar acum este „Duhul și Mireasa”. Care Duh? Tot timpul a fost același Duh, același Glas care spunea același Cuvânt, dar într-un vas diferit.

Așadar, același Duh face chemarea și în Apocalipsa 18.4 și în Apocalipsa 22.17, numai că are nevoie de un alt vas. Vasul prin care a făcut chemarea în capitolul 18 a fost scos afară din scenă, iar un alt vas urmează să încheie aceeași însărcinare, să cheme sămânța aleasă rânduită mai dinainte, afară din sistemele religioase și s-o ducă dincolo de Iordan. Această slujbă continuă într-un trup diferit.

În **„Epoca Bisericii Pergam”** din Cartea Epocilor Bisericii, scrie:

„Cei care sunt în Mireasă fac numai voia Lui. Nimeni nu poate să-i determine să facă altfel. Ei ori Îl au pe „Așa vorbește Domnul”, ori stau pe loc. Ei știu că Dumnezeu trebuie să fie în ei ca să facă lucrările, împlinind propriul Său Cuvânt. El nu Și-a încheiat lucrarea în timp ce se afla în lucrarea Sa pământească, așa că acum lucrează în și prin Mireasă.”

Lucrează El acum prin profet? Domnul a lucrat prin profet, dar acum El Își va încheia lucrarea prin Mireasă.

„Ea știe că înainte nu era timpul ca El să facă anumite lucruri pe care trebuie să le facă acum.”

Aceste cuvinte sunt luate din „Epoca Bisericii Pergam”, dar trebuie spus că în carte sunt scrise înclinat, pentru că nu sunt cuvintele fratelui Branham, ci este ceea ce i-a poruncit îngerul să scrie atunci când i-a zis: „la creionul și scrie!”

„Acum, El va împlini prin Mireasă, lucrarea pe care a lăsat-o pentru timpul acesta.”

Așadar, există o lucrare ce trebuie făcută în timpul acesta. Să mergem să-l căutăm pe Ilie? Ilie a plecat, dar Duhul a rămas peste Elisei.

În predica „**Sunetul nesigur**” din anul 1962, scrie:

„Tânărul profet Elisei, l-a urmat pe bătrânul profet Ilie, care îl reprezenta pe Hristos, dincolo de Iordan, iar când s-a întors înapoi, a avut o dublă măsură. Biserica l-a urmat pe Hristos la Calvar, iar Mantaua lui Hristos a căzut jos cu botezul Duhului Sfânt, pentru că Isus a spus: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba chiar veți face altele mai mari decât acestea (mai multe), pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” (Ioan 14.12).

Unde este Dumnezeuul lui Isus Hristos? Unde este Dumnezeuul care a dat această făgăduință în Biblie? Avem nevoie de mai mulți Elisei. Așa este. Avem nevoie de mai mulți credincioși care să creadă aceasta.”

Avem nevoie de mai mulți Elisei care să spună: „Acesta este Cuvântul și dacă El a funcționat pentru un bărbat, va funcționa și pentru altul; dacă a funcționat pentru profet, va funcționa și pentru mine. Dacă el și-a pus mâinile peste bolnavi și ei s-au însănătoșit, pot să fac și eu aceasta pentru că este același Cuvânt.” Aleluia!

În predica „**Răsăritul Soarelui**” din anul 1965, scrie:

„...Bărbatul acela a ridicat mantaua, un tip al Bisericii. Vedeți, el a ridicat mantaua și a făcut de două ori mai multe minuni, ceea ce este o preumbrire a lui Hristos și a Bisericii. Ilie a făcut patru minuni, iar el a făcut opt. Vedeți, el avea o putere dublă pentru că a cerut aceasta. „Veți face lucrări mai mari decât acestea.”

Să mergem în Judecători 4. Este puțin întâmplător, dar doresc să inserez aceasta aici. Noi am vorbit de mai multe ori despre aceasta, dar vedem că Judecători 4 ia o întorsătură ciudată. În cartea Judecătorilor avem doisprezece judecători și toți sunt

bărbați cu excepția Deborei, despre care scrie în Judecători 4.4. Aș vrea să observați că cifra „patru” este atașată de Debora.

Să citim din Judecători 4.4-5:

„Pe vremea aceea, judecător în Israel era Debora, prorocița, nevasta lui Lapidot.

Ea ședea sub finicul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim, și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați.”

Motivul pentru care am dorit să ajung aici este că în versetul patru din capitolul patru, ajungem la cel de-al patrulea judecător. Credeți că Dumnezeu vrea ca noi să vedem ceva? Capitolul patru, versetul patru, al patrulea judecător, iar acest judecător este o femeie care este numită prorociță. Deci, este o femeie profet. Sub ce ungere se află un profet? Sub ungerea Vulturului. Care Pecete se află sub ungerea Vulturului? Pecetea a patra.

Pecetea a patra, capitolul patru, versetul patru, al patrulea judecător, care este o femeie profet care judeca tot Israelul. Cum este posibil așa ceva? Nu ar avea nici o logică, dacă Dumnezeu nu ar fi deschis Pecețile și nu ne-ar fi ajutat să înțelegem chemarea Miresei din zilele din urmă. Mireasa este aici continuând slujba Fiului omului. Slujba Fiului omului nu a încetat când fratele Branham a părăsit scena, fiindcă Mantaua a căzut peste un popor, iar acel popor este Mireasa aleasă, Mireasa răscumpărată a lui Isus Hristos, Cuvântul-Mireasă din zilele din urmă. Mantaua aceea a căzut peste Ea, de aceea Mireasa se află sub o ungere profetică. De ce? Pentru că mărturia lui Isus este Duhul profeției. Ce este o mărturie? Este faptul că ești martor ocular la ceva și astfel stai ca martor în boxa martorilor și aduci o mărturie personală, este mărturia voastră despre Isus Hristos. Dar nu este mărturia despre ceea ce a făcut acum două mii de ani, nici despre ceea ce a făcut în Scriptură, ci este mărturia despre ceea ce face Isus Hristos acum, mărturia voastră oculară este Duhul profeției.

Eu pot să vă spun Cine a fost El și Cine este El, unde a fost și unde este; nu undeva departe, dincolo de nori, nu înapoi într-o altă epocă, ci știu unde este El și Cine este El, pentru că a fost identificat și sunt un martor al Lui.

Este interesant să observăm că Debora era din seminția lui Efraim. Biblia este minunată.

Prieteni, când am intrat în acest exemplu cu 1Împărați 22.35, am înțeles că noi nici măcar nu am început. Privind toate descoperirile pe care le-a dat Dumnezeu și pe care le-au desfășurat profeții, noi nici măcar nu am început.

Fratele Branham a spus: „Nu voi pătrunde în toate acestea, ci voi atinge doar vârful. Luați-le voi și studiați-le.” Prieteni, el a atins doar vârful munților, dar există adâncimi, locuri pe care noi nu le-am explorat încă.

Debora a fost al patrulea judecător, apare în capitolul patru, versetul patru, sub a patra ungere, ungerea Vulturului, ungerea Peceții a patra și se întâmplă că este din seminția lui Efraim. Cred că știți că Iosif a avut doi fii, pe Efraim și Manase, iar Manase a fost fiul mai mare. El i-a luat pe cei doi fii ai săi și i-a dus înaintea tatălui său, Iacov, care era Israel. L-a pus pe fiul mai mare lângă mâna dreaptă a tatălui său, pentru că mâna dreaptă a binecuvântării merge peste cel mai mare dintre copii. Deci, Manase se afla la dreapta lui Israel, iar Efraim era la stânga sa, dar când bunicul lor a început să se roage și să ceară binecuvântarea asupra lor, mâinile sale s-au încrucișat și a pus mâna dreaptă peste Efraim și mâna stângă peste Manase.

Fratele Branham ne-a explicat ce s-a întâmplat acolo pentru că Iosif a încercat să ridice mâinile tatălui său, dar Israel i-a spus: „Știu, fiule, dar binecuvântarea va merge la Efraim!” Eu am parafrazat, dar aceasta este ceea ce a spus el. Și fratele Branham a continuat: „De ce?” Pentru că la răstignirea lui Isus Hristos, El Și-a încrucișat mâinile, iar binecuvântarea a plecat de la evrei, au pierdut șansa de a fi Mireasa lui Isus Hristos deoarece, mâinile fiind încrucișate, binecuvântarea a mers la Efraim care este simbolul Miresei dintre neamuri.

Astfel, sub Pecetea a patra, sub ungerea Vulturului, în capitolul patru, versetul patru, avem o prorociță, al patrulea judecător care este din Efraim, Mireasa dintre neamuri. Este vreo îndoială cu privire la ungerea sub care este Ea? Este vreo îndoială cu privire la faptul că Ea se află sub ungerea Peceții a patra, sub ungerea Vulturului? Noi putem vedea aceasta de-a lungul întregii Scripturi. Aleluia!

În mesajul „**Mantaua predată**” din anul 1956, scrie:

„*Observați! După ce și-a aruncat mantaua peste el, a încercat-o pe el. Cu alte cuvinte, profetul Ilie, care avea Mantaua lui Dumnezeu pe umerii săi, a venit și a pus-o peste fermierul Elisei, ca să vadă dacă i se potrivește. A fost nevoie de zece ani ca să fie schimbat încât să i se potrivească Mantaua.*”

Voi știți că de obicei, Dumnezeu ne pune în atelier și ne prelucrează. El nu și-a schimbat Mantaua pentru ca aceasta să i se potrivească lui Elisei, ci i-a poruncit lui Elisei să se potrivească el după Manta.”

Noi nu putem lua aceste lucruri și să le punem pur și simplu asupra noastră și nu putem să ne facem ceva ce nu suntem, ci mai întâi trebuie să fim prelucrați, poate prelucrați mai mult, ca să ne potrivim în această poziție.

„El nu și-a schimbat Mantaua pentru ca aceasta să i se potrivească lui Elisei, ci i-a poruncit lui Elisei să se potrivească el după Manta, aceasta fiind ceea ce face El astăzi. El ne schimbă ca să ni se potrivească Mantaua. Uneori, noi vrem să facem Mantaua să ni se potrivească, dar nu putem face aceasta, ci trebuie să ne schimbăm noi înșine după Manta. Este Mantaua lui Dumnezeu și El a făcut-o desăvârșită, de aceea, trebuie să ne aducă pe noi în locul în care ni se potrivește Mantaua.”

Noi trebuie să fim ridicați din starea noastră firească, trebuie să îndepărtăm lumea, concepțiile tradiționale și toată înțelegerea intelectuală, pentru că nu vom încăpea în această manta. Dacă avem o înțelegere veche tradițională pentecostală, nu ni se va potrivi; dacă avem o educație seminaristică tradițională cu privire la Scripturi, Mantaua nu ni se va potrivi, ci trebuie să fim rași ca să putem încăpea în Ea. Ce ne va rade? Sabia. Care Sabie? Sabia Duhului care este Cuvântul. Lăsați-o să taie gândirea voastră, înțelegerea voastră și tradiția familiei și a bisericii voastre.

În predica „**Etapă actuală a slujbei mele**” din anul 1962, fratele Branham a spus:

„Toți oamenii m-au uitat, dar există un singur lucru: El a stat de partea mea! Eu nu am fost neascultător față de vedenia cerească pe care am avut-o când am fost jos la râu, ci l-am rămas credincios Lui și El mi-a rămas credincios mie și mă încred în El că într-o zi, nu știu când, El îmi va încununa slujba. Nu știu ce va fi și nici când va fi, dar am stat cât am putut de credincios, iar când El este pregătit, sunt și eu. Eu am terminat aici și nădăjduiesc că El îmi va încununa slujba, îngăduindu-mi să iau haina Cuvântului și să îmbrac Mireasa Sa în Ea, pentru neprihănirea Sa.”

Așadar, fratele Branham a spus: „Când El își va încheia lucrarea cu mine aici, nu știu când, dar nădăjduiesc că pentru încununarea slujbei mele, îmi va îngădui să iau Haina Cuvântului și să îmbrac Mireasa Sa cu Ea.”

Prieteni, el a făcut aceasta. El a luat Haina Cuvântului. Care Cuvânt? Cuvântul deplin care ne-a fost restituit înapoi prin șapte Tunete. Acum, s-a întors înapoi întreaga descoperire a lui Isus Hristos, aceasta fiind Haina de nuntă. Dar noi trebuie să ne potrivim Hainei. Înțelegeți: Noi nu putem modifica Cuvântul ca să ni se potrivească nouă. Aceasta este ceea ce au făcut denominațiunile timp de două mii de ani: au tăiat o fâșie aici, au luat mânecile de dincolo, au lăsat afară ce au vrut, au schimbat ce au vrut să schimbe și au adăugat ce au vrut să adauge, dar profetul a adus înapoi tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului, cu legitimare divină, iar noi trebuie să încăpem în Ea, nu s-o facem să se potrivească după noi.

Dacă vrem să facem parte din această slujbă - manta, aceasta va fi o slujbă a Cuvântului deplin și numai a Cuvântului deplin. Dacă cred că a fost părerea profetului sau că a înțeles greșit un verset, aceasta nu se va potrivi cu Mantaua. Dar ce se va potrivi cu Mantaua, ce va încăpea în Ea? „Da și Amin! Acest Cuvânt este Adevărul, Doamne. Cioplește-mă, fiindcă am înțeles greșit. Doamne, taie jos înțelegerea mea.” Lăsați ca în voi să fie gândul care era în Hristos. „A lăsa” înseamnă „a permite”, deci nu încercați să dați afară un gând al Lui, pentru că nu se potrivește cu înțelegerea voastră.

„Am crescut crezând că un verset înseamnă cutare și cutare. Am crezut toată viața acest lucru pentru că am verificat referința Scripturii și aceasta era ceea ce spunea Biblia Scofield.” Uitați ce spune Scofield, pentru că ceea ce am primit noi astăzi este tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină. Eu nu sunt aici ca să-l corectez pe profet sau ca să adaptez Haina de nuntă, ci suntem aici ca să spunem: „Doamne, ajută-ne să ne potrivim cu acea haină, ca să putem intra în Ea.”

Cioplește-mă, Doamne, și fă orice trebuie să faci cu mine, ca să pot intra în acea Haină. Doamne, nu o voi da jos pentru că m-am îngrășat cu lucrurile și grijile lumii. Cioplește-mă, Tu, iar dacă există lucruri pe care trebuie să le iei de la mine, ia-le, Doamne, ca să pot intra în acea Haină.

Aceasta este Mantaua pe care trebuie s-o poarte Mireasa, Cuvântul deplin făcut viu. Nu este ceea ce gândim noi, fiindcă trebuie să renunțăm la aceasta. Nu este ceea ce presupunem noi, ce am auzit din totdeauna sau ce credem noi! Noi trebuie să murim pe deplin și să avem gândul lui Hristos.

În mesajul „**Astăzi s-a împlinit această Scriptură**” din anul 1965, citim:

„Când Ilie a mers pe munte, Elisei l-a urmat și a spus: „Doresc o măsură dublă”, iar Mantaua care era peste Ilie a căzut peste Elisei. El a mers jos, a făcut mantaua sul și a lovit râul cu ea spunând: „Unde este Dumnezeuul lui Ilie?”, iar ceea ce s-a întâmplat cu Ilie, s-a întâmplat și cu Elisei.

Aceeași Evanghelie, aceeași Putere, același Fiu al omului care era ieri, este azi și în veci. (Evrei 13.8). Credeți aceasta?”

Nu ceva diferit, ci Același.

Să mergem în Apocalipsa 10.8. Aceasta se petrece după ce cele șapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor și după ce îngerul al șaptelea a sunat din trâmbița sa în zilele în care trebuia să se audă Glasul Său.

După aceea, ajungem la versetul 8:

„Și glasul pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou și mi-a zis: „Du-te de ia cărticica deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ!”

M-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cărticica. „Ia-o”, mi-a zis el, „și mănânc-o; ea îți va amări pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.”

Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecele de amărăciune.

Apoi mi-a zis: „Trebuie să procești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.” (v. 8-11).

Noi l-am văzut pe fratele Branham făcând aceasta după deschiderea Peciților. A luat Cartea, a intrat în slujbă și a continuat să predice, dar acest verset se împlinește și cu Mireasa. Sub ce ungere va veni Ea? Sub aceeași Manta. „Trebuie să procești din nou.” De ce? Pentru că mărturia, martorul ocular, prima mărturie oculară, mărturia lui Isus Hristos este Duhul prorociei.

Știți ce nu este Duhul prorociei în Mireasă? Pot să vă spun ce nu este. Dacă credem că Mireasa va proroci din nou și mergem la Apocalipsa 19.10, unde scrie că „mărturia lui Isus este Duhul prorociei”, prorocia în Mireasa care mănâncă această Carte devenind una cu Ea, nu este: „Dumnezeu a trimis un profet și se făceau minuni, erau rânduri de rugăciune și mulți oameni au fost vindecați; existau vedenii, daruri care lucrau în biserică și se petreceau lucruri mărețe pretutindeni.”

Aceasta nu este o prorocie, nu este Duhul prorociei, fiindcă Duhul prorociei este mărturia lui Isus Hristos, este mărturia voastră despre Isus Hristos.

Prieteni, voi nu ați fost acolo și nu ați văzut acele lucruri; nu ați fost în rândul de rugăciune și nu ați fost martori la ceea ce s-a petrecut atunci, deci trebuie să aveți propria voastră mărturie. Înțelegeți? Dacă intrați în Duhul prorociei, nu trebuie să folosiți mărturia profetului, ci trebuie să aveți propria voastră mărturie.

Voi spuneți: „Am mâncat Cartea, iar Ea a fost dulce în gura mea și amară în pântecul meu.” Nu în pântecul profetului, ci în pântecul meu a fost amară. Eu am trăit aceasta și am intrat într-o prigoană amară, eu am trăit acest Cuvânt dulce, dar când ajung să arăt Viața din El, totul se preface în amărăciune pentru că sunt prigonit și respins, neînțeles. Eu am mărturia. Apoi, iau cuvintele, le pun pe buzele mele și văd lucrurile manifestându-se. Mă rog pentru cei dragi ai mei să fie salvați, îmi pun mâinile peste bolnavi și ei sunt vindecați, mă rog rugăciunea credinței și ei se fac bine. Dar aceasta nu este ceea ce a spus profetul, ci este mărturia mea, este mărturia mea oculară, este ceea ce pot duce în boxa martorilor, într-o Curte de judecată și să spun ceea ce am văzut eu. De ce? Pentru că am mâncat Cărticica și trebuie să prorocesc din nou.

În „**Epoca Bisericii Laodicea**” din Cartea Epocilor Bisericilor, citim:

*„Da, domnilor. Biserica nu va mai fi gura lui Dumnezeu, ci va fi propria ei gură, dar Dumnezeu Se va întoarce la ea și o va uimi prin profet și prin Mireasă, pentru că **Glasul lui Dumnezeu va fi în Ea.**”*

Vedeți? Glasul lui Dumnezeu nu va fi în el, ci în Ea.

„Da, așa este pentru că în ultimul capitol din Apocalipsa, în versetul 17, scrie: „Duhul și Mireasa zic: „Vino!”

Lumea va auzi încă o dată direct de la Dumnezeu, la fel ca la Rusalii. Dar bineînțeles, acel Cuvânt-Mireasă va fi respins, la fel ca în prima epocă.”

Mai jos, în același mesaj, fratele Branham a spus:

„Dumnezeu mai are încă un Glas pentru oamenii acestei lumi.”

Mai are El un Glas sau vasul în care era Glasul a plecat în anul 1965 și Dumnezeu nu mai are nici un Glas pe pământ? Nu! El mai are încă un Glas pentru oamenii

acestei lumi.

„Dumnezeu mai are încă un Glas pentru oamenii acestei lumi, pentru că i-a dat un Glas Miresei. Acel Glas este în Mireasă, așa cum am spus, și vom vorbi mai mult despre aceasta mai târziu.”

Are Dumnezeu un Glas pentru oamenii lumii? Unde se află acel Glas? În Mireasa Sa. Noi nu putem spune: „Se află în Cartea Cuvântului vorbit.” Nu putem face așa ceva, nu putem să ne jucăm spunând: „Acesta este Glasul pentru oameni.” Nu, nu! Glasul Se află înăuntrul Miresei Sale, nu într-o carte sau pe telefonul vostru. Glasul acela trebuie să iasă din Mireasă. Ea procește din nou, este în Duhul, iar mărturia lui Isus Hristos iese la suprafață de pe buzele Ei, prin Duhul prorociei, pentru că vorbește același Cuvânt pe care L-a primit și pe care L-a auzit de pe casete. Este mărturia Ei, Viața Ei, legitimarea Ei.

Ascultați, pentru că aceasta este un îndrumător bun pentru voi. Poate vă sperii, dar nu aceasta îmi este intenția. Ascultați cu atenție!

În **Epoca Bisericii Laodicea**”, scrie:

*„Da, ascultați profetul legitimat de Dumnezeu care apare în această ultimă epocă. **Ceea ce va spune el de la Dumnezeu, va spune și Mireasa. Duhul, profetul și Mireasa vor spune același lucru.**”*

Noi nu putem adăuga nimic la casete, nu putem adăuga nimic la Carte, pentru că nu avem de spus nimic altceva. Totul a fost deja spus. A existat o descoperire deplină a celor șapte Tunete și o descoperire deplină a manifestării lui Isus Hristos; Cuvântul a avut talmăcirea desăvârșită, așa că nu mai este nevoie de încă o talmăcire desăvârșită, noi nu mai trebuie să talmăcim nimic din Cuvânt pentru că a fost talmăcit deja. Nu mai există nimic altceva de spus. Noi nu inventăm cuvinte, nu adăugăm la cuvinte și nu îndepărtăm nimic, pentru că Mireasa va spune numai ceea ce a spus profetul.

Glasul este în Ea, de aceea, noi nu putem zbura peste junglele Africii și să ducem cărți cu Mesajul înapoi și încolo. De ce? Pentru că nimeni nu va fi născut în felul acesta din nou. Fratele Branham a spus că Viața trebuie să vină prin Trup, iar Mireasa este Sângele prin Duhul. Noi putem zbura peste tot în lume și să lăsăm peste tot cărți ale Mesajului, dar nimeni nu va fi născut din nou în felul acesta, pentru că Viața trebuie să meargă de la unul la altul, la altul, la altul.

Vi-l mai amintiți pe Corneliu? Îngerul a venit la el și i-a spus: „Corneliu, tu ești un om credincios înaintea lui Dumnezeu. Trimite niște oameni la Iope, la un om numit Simon, iar el va veni și îți va spune ce trebuie să faci.” Vedeți, îngerul vorbea cu Corneliu și îi spunea o adresă și un nume. De ce nu i-a spus el ce trebuia să facă? Pentru că profetul lui Dumnezeu a spus că *„Viața trebuie să vină prin Trup.”*

Cu altă ocazie, vedem că Isus Însuși i-a vorbit lui Saul și i-a zis: *„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”*

„Cine ești, Tu, Doamne?” a întrebat Saul.

„Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Du-te în cetate și îți se va spune ce trebuie să faci.”

Isus Însuși vorbea cu Pavel. De ce nu a putut să-i dea nașterea din nou? De ce nu l-a putut atinge? Pentru că Viața trebuie să vină prin Trup. Viața vine prin Trup; Ea este în Mireasă. Puteți răspândi oricâte casete doriți, pentru că dacă nu există un contact cu Viața, vă irosiți banii degeaba, pentru că Viața merge de la unul la altul, la altul, la altul.

Mie îmi place să trimit casete, trimitem mii și mii, dar trebuie să existe un contact cu Viața. Glasul este în Ea.

„Duhul, profetul și Mireasa vor spune același lucru.”

După aceea, Mantaua a căzut peste Mireasă și Ea a ajuns sub ungherea Pечеții a patra, sub ungherea profetică a vulturului, dar aceasta nu înseamnă că Ea are o nouă slujbă profetică în care ia Cuvântul și Îl tălmăcește. Nu, prieteni. Noi nu putem face aceasta pentru că am primit deja acest lucru.

Acum, Ea ia tot ceea ce a auzit și a primit și rostește din nou aceste lucruri, le dă mai departe.

„Ceea ce vor spune ei este deja spus în Cuvânt, doar că o spun acum: „leșiți afară din mijlocul ei și separați-vă!”

În **„Singurul loc ales de Dumnezeu pentru închinare”** din anul 1965, scrie:

„Fără aluat printre voi! Aceasta aduce întreaga plinătate a dumnezeirii în trup printre voi. Acest lucru nu se putea în epoca lui Luther, în epoca lui Wesley sau în

epoca penticostală; dar în ziua în care Se va manifesta, descoperi, Fiul omului, va aduce Biserica înapoi împreună cu întreaga divinitate a lui Dumnezeu printre poporul Său."

Ce este aceasta? Slujba Fiului omului. Unde? Într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, în Mireasa lui Isus Hristos.

„...arătând aceleași semne vizibile, manifestându-Se pe Sine Însuși la fel cum a făcut-o la început când El S-a manifestat pe pământ în chipul Profetului-Dumnezeu. O, slavă!”

În predica „**Lucruri care vor fi**” din anul 1965, scrie:

„Acum, dacă suntem acele atribute ale lui Dumnezeu, noi nu putem trăi prin crezuri. Nu putem trăi prin denominaționalism, ci trebuie să trăim prin Cuvânt, pentru că Mireasa este parte din Mire, așa cum soția este parte din soțul ei. Așadar, noi trebuie să fim acel Cuvânt Mireasă. Și ce este acel Cuvânt Mireasă? Manifestarea acestui ceas.”

Fratele Branham a spus aceasta în anul 1965, cu aproximativ douăzeci de zile înainte de accidentul de mașină în care și-a pierdut viața: „*Și ce este acel Cuvânt Mireasă? Manifestarea acestui ceas.*”

El nu vorbea despre mesagerul al șaptelea al bisericii, nici despre ce trebuia să restituie profetul, ci se referea la faptul că Mantaua trecea. Un fiul al omului îl descoperea pe Fiul omului, iar Fiul omului trecea în Trupul Miresei alcătuit din mai multe mădulare.

„Și ce este acel Cuvânt Mireasă? Manifestarea acestui ceas, Mireasa. Nu un crez sau o denominațiune, , ci un profet viu al lui Dumnezeu, un atribut viu al lui Dumnezeu, arătând lumii atributele lui Dumnezeu, în formarea Miresei care se va exprima în ceasul acesta în care trăim.”

Fratele Branham a putut face tranziția. El a putut să vadă că era timpul chemării afară a Miresei, a îmbrăcării Miresei, a manifestării Miresei; a văzut că era epoca Miresei, venirea lui Hristos în Mireasă, era Hristos în chipul Miresei și a putut face tranziția la sfârșitul slujbei sale. Să nu ne zbatem s-o facem acum pentru că el a putut s-o facă atunci și a văzut ce va urma.

În ce ne privește, noi trebuie să înțelegem poziția în care suntem acum.

Ahab a fost aici, Izabela s-a manifestat și în scenă a existat un profet, dar între capitolul 18 și 22 din Împărați, Ahab a fost ucis în carul său. Unde a fost asasinat J.F. Kennedy? În mașina sa. Un om a luat un arc și a tras cu el. Dar acum ce s-a întâmplat? Un om a luat o armă și a tras cu ea. Vedeți? Ahab a murit în carul său, sângele curgând în el.

Prieteni, toate aceste lucruri s-au petrecut deja și exact după acest eveniment, Ilie a ieșit din scenă, Mantaua a căzut pe pământ, a stat pe pământ, iar Elisei a ridicat-o și a continuat slujba.

Cred că noi înțelegem ceea ce nu vedem. Este posibil ca Mireasa să fi purtat Mantaua și să nu fi realizat acest lucru? Ea merge în jur cu Cuvântul descoperit, purtând Mantaua. Și ce face Dumnezeu? O modelează ca să se potrivească după Haină. Elisei nu a trebuit să care Mantaua, ci trebuia s-o poarte, să fie învăluit în Cuvânt.

În mesajul „**Dovedind Cuvântul Său**”, scrie:

„Vedeți, este Fiul omului, Isus Hristos. El va veni printre noi în trup de carne și ne va face Cuvântul atât de real încât va uni Biserica, Mireasa cu El, ca Unul, iar atunci, Ea va merge Acasă la Cina nunții.”

Când a venit El în trup de carne și a făcut totul atât de real încât cei doi au fost uniți? În cadrul slujbei lui Elisei, prin slujba fratelui Branham.

„Amin. Ea este unită deja. Vedeți, noi mergem la Cina nunții, nu la căsătorie... „Pregătiți-vă, căci nunta Mielului a venit.” Dar Răpirea este plecarea la Cina nunții. Ce se întâmplă când Cuvântul de aici Se unește cu persoana și cei doi devin una? Îl manifestă din nou pe Fiul omului.”

Căsătoria a venit. Ce trebuie să facă Ea? Fiul omului a venit jos în trup de carne, a devenit real, S-a manifestat real în slujba profetică a lui William Branham, pentru că scopul Său era să unească Trupul cu Capul. Și ce se va întâmpla când cei doi sunt una, când sunt uniți? Care este scopul unirii lor când are loc căsătoria în „Unirea invizibilă a lui Hristos cu Mireasa Sa”? Scopul este să-L manifeste din nou pe Fiul omului, nu să-i ceară fratelui Branham să se întoarcă înapoi ca să facă aceasta.

„Îl manifestă din nou pe Fiul omului, nu teologii bisericii. Fiul omului! Cuvântul și

Biserica devin una, așa că orice a făcut Fiul omului, și El era Cuvântul, va face și Biserica întocmai.”

În predica „**Lucrările sunt credința exprimată**”, din anul 1965, scrie:

„Fraților, în cartea lui Luca, capitolul 17.30, făgăduința lui Dumnezeu spune înainte de venirea Sa, că lumea se va întoarce înapoi la Sodoma și mesagerii vor merge în lume, lucrurile petrecându-se exact la fel. Dacă aceasta nu are loc acum, să nu mă credeți că v-am spus Adevărul.”

Ce spunea el? „Dacă nu vedeți Sodoma și dacă mesagerii nu ies în lume...” Care mesageri? Oral Roberts și Billy Graham. Prieteni, el ne-a spus aceste lucruri și s-au împlinit deja.

„Dar dacă au loc, să credeți că este El: „În ziua aceea, Se va descoperi Fiul omului.” Amin! Fiul omului Se va descoperi într-un trup de carne, voi, oamenii, Biserica.”

O clipă! Mă gândeam că fratele Branham va spune: „în slujba lui Maleahi 4, în profet”, sau: „În cel de-al șaptelea mesager al bisericii”, dar el nu a spus așa, ci a zis: „Fiul omului Se va descoperi într-un trup de carne, voi, oamenii, Biserica.”

„...Exact cum a fost în zilele Sodomei, când un grup a fost chemat afară departe de ei, delimitându-se, crezând făgăduința lui Dumnezeu. Slavă!”

Noi știm că El S-a manifestat într-un om, în fratele Branham, dar scopul Lui este ca același Fiu al omului să Se manifeste în Trup, în noi, oamenii, Biserica. Ce înseamnă aceasta dacă acest lucru se petrece acum? Că profeția Se desfășoară în cicluri. Ce înseamnă aceasta? Că Luca 17.30 este astăzi pe pământ. Ce este aceasta? Descoperirea Fiului omului. A fost o descoperire a Fiului omului într-un singur om, dar acum este o descoperire a Fiului omului într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. Așadar, Luca 17.30 este încă cu noi, așteptând manifestarea finală.

În mesajul „**Încercarea**” din anul 1965, scrie:

„Vă provoc să credeți că Isus Hristos este descoperit în chipul Fiului omului, în trup de carne.”

Am înțeles aceasta? Câți credem? Am văzut-o? Am văzut toate semnele și

legitimarea unui profet? Noi am văzut Maleahi 4, îngerul al șaptelea al Bisericii, este adevărat? Câți dintre noi suntem de acord că am văzut aceasta?

„Vă provoc să credeți că Isus Hristos este descoperit în chipul Fiului omului, în trup de carne, prin Trupul Miresei. Acceptați chemarea Sa!”

Nu Maleahi 4, nu Apocalipsa 10.7, nu mesagerul epocii a șaptea a Bisericii, ci Trupul Miresei. *„Vă provoc să credeți că Isus Hristos este descoperit în chipul Fiului omului, în trup de carne, prin Trupul Miresei.”* Ce trup este acesta? Cel la care ne uităm noi, cel de aici; El trebuie să Se manifeste chiar aici, Viața lui Isus Hristos Însuși trebuie să Se arate în acest Trup de aici. Trebuie, prieteni!

În **„Cuvântul vorbit este Sămânța originală”** din anul 1962, scrie:

„Țineți minte că destul de curând va exista o astfel de adunare denominațională cumplită, fiindcă se vor uni în această Federație a Bisericilor. Atunci bisericile ca aceasta vor fi declarate înafara felului lor de funcționare. În timpul acela va apărea Isus și El va arăta cine este Mireasă și cine nu.

Țineți minte, prieteni creștini, că eu sunt om și pot face greșeli, dar Dumnezeu este Dumnezeu și nu poate să facă nici o greșală așa că, toate Cuvintele care au fost scrise trebuie să Se împlinească. Isus a spus aceasta. Așadar, aici în Scriptură, avem lucruri care trebuie să se împlinească, iar acesta este unul din acele lucruri. Acest boicot va veni.”

În **„Capodopera”** din anul 1964, citim:

„Ea stă singură, ca și Mirele, respinsă de oameni, disprețuită și respinsă de biserici. Așa stă Mireasa. Ce este aceasta? Capodopera Sa, vedeți, Cuvântul pe care El Îl poate manifesta prin Ea. Respingerea!”

Dacă El a fost respins, trebuie să fie respinsă și Ea.

În predica **„Dovedind Cuvântul Său”** din anul 1964, citim:

„În zilele din urmă, El va avea o Biserică Mireasă pregătită. „Cum va face aceasta, frate Branham?” Nu știu, dar El a spus că o va face. El o va dovedi. O Mireasă chemată afară dintre toate celelalte, așa este, Pasărea pestriță care este stropită cu Sângele Său. Înțelegeți? Ea este chemată afară și tot restul turmei este împotriva Ei. Ea este disprețuită și respinsă.”

În „**Epoca Bisericii Laodicea**” din Cartea Epocilor Bisericii, scrie:

„Grâul și neghina, care au crescut împreună din prima epocă a Bisericii până acum, sunt secerate. Ceea ce și-a propus Niceea să ducă la bun sfârșit, a ajuns la împlinire acum. Cu puterea organizației, biserica falsă se întoarce de la orice urmă de Adevăr și se întărește prin puterea politică, cu sprijinul statului, pregătindu-se să-l șteargă pentru totdeauna pe credinciosul adevărat. Dar chiar atunci când este pe punctul să-și atingă scopul laș, grâul este adunat în hambar.”

Eu cred că se vor întâmpla o mulțime de lucruri.

„...Trebuie să fie de asemenea adevărat că Biserica Mireasă se va maturiza. Coacerea ei va fi o identificare cu Domnul ei prin Cuvânt, iar Capul ei care va veni la Ea, este Taina dumnezeirii, care este într-adevăr Hristos. Pe măsură ce biserica falsă cu toată puterea vicleană și diabolică, alcătuită din puterea politică, fizică și demoni ai întinericului, vin împotriva viței adevărate, vița adevărată cu plinătatea Duhului și a Cuvântului va face faptele de putere pe care le-a făcut Isus Însuși. Apoi, pe măsură ce Ea se apropie de Piatra de încheiere, devenind ca și El, prin Cuvânt, va veni Isus, pentru ca Mirele și Mireasa să poată fi uniți pentru totdeauna ca Unul.”

Tot aici, fratele Branham mai spune:

„Epoca Laodicea se termină într-o întunecare a Cuvântului, cauzând astfel, plecarea Domnului din mijlocul ei. El stă afară și-i cheamă pe ai Săi care-L urmează în ascultare de Cuvânt. După o scurtă și puternică demonstrație a Duhului, acest mic grup vânat și prigonit va pleca pentru a fi cu Isus.”

Noi citim aici cuvintele unei profeții.

În mesajul „**Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**” din anul 1963, scrie:

„Dar nebunia lor va fi arătată când Isus Își ia Mireasa și o pune aici sus spunând: „Aceasta este Ea” și va pleca cu Ea. Așa este. Atunci, nebunia lor va fi făcută cunoscută.”

El va dovedi cine este Mireasă și cine nu.

În mesajul „**Priviți la Isus**” din anul 1963, citim:

„Acum vă voi spune ceva ce nu am mai spus. Este vorba de ceea ce noi am așteptat de mult timp (de patru sau cinci ani sau poate mai mult). Tragerea a treia a fost legitimată acum, iar eu sunt sigur că știm cu toții ce este.

Acum, țineți minte! Nu va exista niciodată o imitație a ei, pentru că nu poate fi imitată. Înțelegeți, nu poate fi imitată.”

Cum ar putea fi imitată? Cuvântul a fost deschis deja, veverițele au fost chemate deja la existență. Doriți să deschideți manifestarea Tragerii a treia, Cuvântul vorbit? Mergeți înainte. Dacă doriți să faceți aceasta, n-aveți decât! Arătați-mi veverițe, vorbiți unei furtuni, faceți o tumoare să dispară. Nu puteți inventa așa ceva. Nu puteți pretinde că posedați așa ceva și nu puteți imita așa ceva.

„Acum este în existență. Am fost avertizat că în curând... A avut loc chiar acum, exact în acest timp, ca să-Și poată identifica prezența printre voi. Vedeți, dar nu va fi folosită într-un fel mareț până când acest Conciliu nu va începe să facă constrângeri. Și când va face aceasta... Penticostalii și așa mai departe pot imita aproape orice poate fi făcut, dar vine timpul când va veni constrângerea, iar atunci veți vedea ceea ce ați văzut temporar, manifestându-se în plinătatea puterii sale.”

Voi merge puțin mai departe:

„A treia este identificată corespunzător. Înțelegeți? Noi știm unde este. Așadar, Tragerea a treia este aici.”

Nu va veni, ci este aici. Din ceea ce pot vedea în Mesaj, Tragerea a treia este formată din trei părți:

-Cuvântul vorbit care a creat veverițe; care i-a dat fiii la Hattie Wright; care a vorbit furtunii și tumorii surorii Meda;

-Deschiderea Cuvântului;

-Propovăduirea sufletelor care sunt acum în închisoare.

Pe toate acestea, fratele Branham le numește Tragerea a treia. Așadar, Tragerea a treia are trei părți. Unde este Tragerea a treia? Aici. De ce? Pentru că noi am primit Cuvântul. Cine este Cuvântul? O Persoană. Unde se află această Persoană? Aici. Unde este El? În Mireasa Sa. Tragerea a treia este aici.

„...Va veni un timp în care această națiune va folosi toată puterea pe care o avea fiara dintâi, care este Roma păgână când a devenit roma papală; înțelegeți, și atunci; această națiune va face aceasta. Apocalipsa 13 o explică clar.”

Mai jos spune:

„Se îngustează, iar atunci, când va veni timpul acela și presiunea va ajunge într-un punct în care vă va presa. Fiți atenți la ceea ce vă voi spune în câteva clipe. Fiți atenți la Tragerea a treia! Atunci, va fi pe deplin pentru pierderea totală...”

Ce este aceasta? Aceasta a fost Tragerea a treia din slujba lui Isus. Fratele Branham a spus că atunci când El a mers în iad și a predicat sufletelor care erau în închisoare, aceea a fost Tragerea a treia a slujbei Sale.

„Fiți atenți la Tragerea a treia! Atunci va fi pe deplin pentru pierderea totală, dar va fi și pentru Mireasă și pentru biserică.”

Aici sunt menționate trei grupuri de oameni: cei pierduți, Mireasa și biserica. Cine este biserica? Fecioarele neînțelepte care nu au primit ispășirea în plinătatea ei și din cauza aceasta trebuie să-și dea sângele lor în perioada Necazului pentru curățire. Va exista o manifestare a Tragerii a treia, iar aceasta va fi pentru cei pierduți, pentru care nu mai există nădejde, dar Ea va fi trăită de Mireasă și de biserică. Cum poate fi pentru biserică? Ce credeți că le va da putere să treacă prin perioada Necazului și să-și dea viața pentru El? Ei vor vedea că acest Cuvânt este real, că este Adevărat, vor vedea că Mesajul acesta este Adevărul și că a fost legitimat; vor vedea că a fost pentru Mireasă și pentru biserică și vor fi dispuși să treacă prin cel mai cumplit timp care a existat vreodată pe pământ, se vor împotrivi Fiarei și Antihristului și își vor da viața. De ce? Pentru că Mantaua este aici. Nu a plecat, slujba Fiului omului este aici, Tragerea a treia este aici.

În **„Descoperirea lui Isus Hristos”** din Cartea Epocilor Bisericilor, citim:

„Țineți minte că Hristos în Biserica adevărată este o continuare a Cărții Faptelor.”

Ați auzit? Nu este o rescriere a Cărții Faptelor, noi nu suntem aici ca să refacem aceasta, ci este o continuare a Cărții Faptelor, este mai mult din aceleași lucruri, este o continuare. Slăvit să fie Dumnezeu!

„Dar Cartea Apocalipsei arată cum va veni duhul antihrist în biserică și o va pângări, făcând-o căldicică, formală și fără putere. Îl demască pe Satan,

descoperind lucrările sale (încercarea de a nimici poporul lui Dumnezeu și discreditarea Cuvântului lui Dumnezeu) până în timpul în care este aruncat în Iazul de foc. El se luptă împotriva acestui lucru, nu îl poate suferi deoarece știe că dacă oamenii au descoperirea adevărată a Bisericii adevărate și ceea ce este Ea, pentru ce stă și faptul că Ea poate face lucrările mai mari, va fi o armată de neînvins.”

Noi ajungem la un timp, dar nu la un timp cumplit, nici înspăimântător, desigur, poate va fi o constrângere, poate se va face presiune, dar slăvit să fie Domnul, acest lucru este minunat pentru mine. De ce? Pentru că noi avem Mantaua, slujba Fiului omului este aici, divinitatea locuiește în Trup, bunurile au fost date deja Bisericii, Tragerea a treia este deja aici.

Prieteni, noi nu ne temem de timpul acela, ci îl așteptăm.

„Ea poate face lucrările mai mari.” Credeți aceasta? Aș vrea să citesc altfel: *„Voi puteți face lucrările mai mari.”* Credeți aceasta? Credeți că tot potențialul lui Isus Hristos este în voi? Voi nu aveți întreaga măsură a lui Isus Hristos. Nu! Voi aveți numai o porțiune, dar potențialul deplin este în Mireasă. Ce este în mine? Cuvântul. Ce este în mine? Hristos. Cel ce este în mine este mai mare decât cel ce este în lume. Înseamnă că nu avem de ce să ne temem, fiindcă ajungem la cel mai minunat timp pe care l-a văzut vreodată Mireasa. Noi ajungem la cel mai mareț timp.

Poate ziceți: „Am crezut că timpul acela mareț a fost în slujba fratelui Branham, în campaniile de vindecare.” Nu acela a fost cel mai mareț timp, prieteni! Noi vom ajunge la cel mai mareț timp. Cel mai mareț timp nu a fost când S-a întors ultimul Adam și a restituit ceea ce s-a pierdut în Eden, ci este atunci când a doua Eva se întoarce și își ocupă poziția. Când ultima Eva își ia înapoi statutul ei, când Eva se întoarce înapoi și revocă blestemul, când își reia locul de unde a căzut și stă acolo indiferent de ispite, atunci are loc încheierea răscumpărării. Atunci, va avea loc ciclul care va șterge totul, va curăța pământul și îl va înnoi pentru Mileniu, iar noi vom veni jos pentru perioada lunii de miere.

Ce așteaptă El? Pe mine și pe voi. Aceasta a spus fratele Branham: el ne așteaptă pe mine și pe voi. Așteaptă să recunoaștem ziua noastră și Mesajul ei; să recunoaștem ziua noastră și manifestarea ei. Care este manifestarea acestei zile? Cuvântul Mireasă, Mireasa, Fiul omului în Mireasă. Aceasta este manifestarea pentru această zi, iar noi o recunoaștem, prieteni și umblăm în ea. Noi am fost

ridicați în acea poziție și avem credință și încredere în ea. Amin!

Să ne ridicăm în picioare.

A existat un blestem pe care Ilie l-a rostit asupra lui Ahab și a Izabelei, iar blestemul a fost că ambii vor fi nimiciți. Dar este interesant faptul că în 1Împărați 19 vedem ungerea lui Elisei, iar în 2Împărați 2, vedem că Ilie este luat sus. Dar între aceste două capitole, Ahab a fost nimicit conform profeției pe care a avut-o Ilie. Dar Izabela nu a fost nimicită în timpul lui Ilie.

Fratele Branham a venit în scenă în zilele noastre și a arătat cu degetul spre un Ahab și o Izabelă și a spus că aceștia sunt J.F. Kennedy și biserica catolică. Biserica catolică nu a fost biruită și aruncată la pământ când a fost fratele Branham pe pământ, dar Ahab, J.F. Kennedy, a fost. De ce? Pentru că Izabela a fost nimicită în timpul lui Elisei.

Așadar, Izabela va fi nimicită în timpul Miresei. Eu nu mă refer la timpul când va exploda bomba atomică, ci mă refer la timpul când Izabela va fi biruită pe deplin. Cine o va birui? Mireasa. În curând, El îl va nimici pe Satan sub talpa picioarelor voastre.

Fiul lui Dumnezeu S-a arătat, Hristos S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului, iar Trupul Său va face același lucru. Aceasta este slujba noastră. Cum vom nimici noi lucrările diavolului? Crezând Cuvântul, ascultând Cuvântul, mărturisind Cuvântul, noi vom nimici lucrările diavolului, care este amăgirea. Toate acestea au fost date la o parte de Cuvânt.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.